

1

Nikada nije bilo takvog bridž duela kao što je bio onaj 17. i 18. maja 1975. Možda nikada neće ni biti. Članovi tima svetskih šampiona, italijanski Plavi tim¹, predvođen glumcem Omarom Šarifom², igrao je u njujorškom Hiltonu protiv četiri Amerikanca: Pitera Vajksela, Meta Granovetera, Rona Rubina³ i mene⁴. Ako pobedimo italijanski tim, dobićemo pet novih automobila Lanča, ukupno vrednih 37.500 dolara.

U Italiji je bridž nacionalna razonoda i tamo su šampioni tretirani kao kraljevi. Plavi tim, najbolja italijanska ekipa, dominirala je svetskim prvenstvima gotovo dvadeset godina⁵. Ne znam da je u nekom drugom sportu neka ekipa toliko dugo bila najbolja. Automobilaska kompanija Fiat, najveća u Italiji, odlučila je da iskoristi popularnost bridža, sponzorisući tri najbolja igrača Plavog tima i Omara Šarifa za seriju mečeva u Americi. U Fiatu su bili toliko ubeđeni da je Lanča bridž tim

¹*Blue Team*. Čuveni italijanski tim koji je između 1956. i 1966. godine osvojio tri Olimpijade, deset svetskih i četiri evropska prvenstva. Pod vodstvom kapitena Karla Alberta Perua (Carl Albert Perroux, 1905-77) za Plavi tim su igrali: Valter Avareli (Walter Avarelli, 1912-87), Đorđo Beladona (Giorgio Belladonna, 1923-94), Eugenio Kjaradia (Eugenio Chiaradia, 1917-77), Masimo Dalelio (Massimo D'Alelio, r. 1916), Pjetro Forke (Pietro Forquet, r. 1925), Benito Garoco (Benito Garozzo, r. 1927), Kamilo Pabis-Tiči (Camilo Pabis-Ticci, r. 1920) i Đulielmo Siniskalko (Guglielmo Siniscalco, r. 1921). *prim.Urednika*

²*Omar Sharif*, r. 1932. Jedan od najznačajnijih bridž promotora. Organizator Šarifovog bridž cirkusa. Predstavljao je UAR, odnosno Egipat na Olimpijadama 1964. i 1968. godine. *prim.Urednika*

³*Peter Weichel*, r. 1943, osvajač *Bermuda Boula* 1983. i svetskog prvenstva mešovitih parova 1990. godine; *Matthew Granovetter*, r. 1950, danas jedan od najznačajnijih bridž autora i izdavača; *Ronald Rubin*, r. 1948, osvajač *Bermuda Boula* 1983. *prim.Urednika*

⁴O autoru, *Alanu Sontagu*, opširnije u zasebnom odeljku na kraju knjige. *prim.Urednika*

⁵Ova autorova izjava nije u suprotnosti sa podacima navedenim u *fusnoti 1*. Reč je o tome da se Plavi tim, posle neponovljive serije uspeha, privremeno povukao 1969. godine (kada su takođe osvojili naslov prvaka sveta). Posle povratka, 1972, osvojili su Olimpijadu i još tri *Bermuda Boula*, ali u značajno promenjenom sastavu. *prim.Urednika*

nepobediv, da je kompanija ponudila pet novih automobila svakom timu koji ih porazi.¹

Lanča tim je napustio Italiju praćen istim hvalospevima kao kanadska hokejaška reprezentacija kada je putovala u Sovjetski Savez. U pitanju je bila nacionalna čast. Italijanskim igračima bridža bilo je nezamislivo da njihovi šampioni mogu da izgube. Zvanična enciklopedija bridža navodila je zapanjujuće rezultate Plavog tima: “Postavili su međunarodni rekord koji verovatno nikada neće biti potučen; četiri uzastopne pobeđe na evropskim prvenstvima, deset uzastopnih svetskih prvenstava *Bermuda Bowl*² i prvo mesto na Olimpijadama 1964, 1968. i 1972.”

“Daću ti dva prema jedan”, reče Viktor Kladioničar. “Ne, daću ti dvanaest prema pet. Vi ste gomila klinaca.”

Nisam prihvatio opkladu. Osećao sam da će naš tim da pobeđi i bio sam otprilike jedina osoba koja tako misli. Jedan moj prijatelj se kladio sa Viktorom. Stavio je 2.000 dolara na 12 prema 5.

U poređenju sa slavnim protivnicima *jesmo* bili gomila klinaca. Meni je bilo dvadeset devet. Piter Vajksel je imao trideset jednu, Ron Rubin dvadeset sedam, a Met Granoveter dvadeset pet. Ima izuzetaka (znam velike igrače u sedamdesetim), ali bridž šampioni su obično na vrhuncu u kasnim tridesetim.

Živeo sam od bridža, pa je osvajanje automobila bilo veoma važno za mene, ali mnogo važnije je bilo zadovoljstvo pobediti najbolje igrače bridža koji su ikada seli za sto. Bila je to naša prva i možda jedina šansa da se takmičimo protiv njih. Bilo je priča da će članovi Plavog tima uskoro da se povuku. Igrači koji žele da budu upamćeni kao najbolji bolje neka ih potuku dok su još aktivni ili će večito da budu upoređivani s njima.

Igrači Lanča tima su umeli da pobeđuju. Pored Omara Šarifa, protivnički tim je uključivao krem Plavog tima – Benita Garoca, Đorđa Beladonu i Pjetra Forkea.

Benito Garoco, star četrdeset osam godina, hladan, proračunat, bio je vlasnik rimske juvelirnice koga je Viktor Molo opisao u knjizi *Bridž besmrtnici* kao “prihvaćenog kao *primus inter pares* među svojim kolegama iz nepobedive ekipe *Squadra Azzura*³.” Smatram da je Benito Garoco najbolji igrač na svetu. Za stolom je ponosan i nemilosrdan, ali, kad ne igra, on je ućtiv i besprekornog ponašanja. Bio je u Timu na svetskim prvenstvima od 1961. do 1969. i od 1972. do 1975. (Plavi tim se

¹*Lancia Bridge Team*, oformljen da bi tokom 1975. odgrao seriju promotivnih mečeva u Americi, prilično je koštao svoje sponzore. Pre njuroškog meča Lanča tim je dobio meč u Čikagu, ali je docnije izgubio još dva meča u Los Anđelesu i Majamiju. Pored igrača koje autor pominje za Lanča tim igrao je i Valter Avareli. *prim.Urednika*

²*Bermuda Bowl*. Svetski timski šampionat, nazvan tako po mestu (Bermudi) gde je 1950. godine održano prvo posleratno prvenstvo. *prim.Urednika*

³Ital: Plavi tim. *prim.Prevodioca*

privremeno povukao 1970. i 1971.) Do meča u njujorškom Hiltonu u maju, Garocov tim *nikada* nije izgubio međunarodno takmičenje.

Dorđo Beladona, vlasnik pomodnog Kluba Elit u Rimu, činio je sa Benitom Garocom najmoćniji i najstrašniji par na svetu. Beladona je imao pedeset dve godine, divovski medved od čoveka, izražajnog lica i eksplozivnog temperamenta. Kada meč teče nepovoljno za Beladonu, što je retkost, on kao da raste još više, duvajući, gundajući i šišteći. Beladona je bio član Plavog tima na svetskim prvenstvima između 1957. i 1959, 1961. i 1969. i 1972 i 1975. Par Garoco–Beladona, pričalo se, do 1973. *nikada* nije izgubio parski turnir (kada su konačno poraženi 1974. u Monte Karlu, bilo je dokaza da su pobednici varali).

Pjetro Forke je bio pedesetogodišnji napuljski bankar, dečački zgodan, sa šarmom filmske zvezde. Forke je bio miran, gotovo tajanstveno spokojan. Njegova majka ga je naučila bridžu kada je imao osamnaest godina i učestvovao je na dvanaest svetskih prvenstava. Dok se mnogi igrači služe smelom takikom i psihološkom strategijom, Forke se oslanjao na temeljnu, preciznu, kompjutersku logiku. Niko nije bio odaniji sportu od Pjetra Forkea, ali čak i njegova gvozdena disciplina bila je jednom uzdrmana zahtevima vrhunskog bridža. On se oženio veče pred početak Olimpijade 1964. i njegov trener, Karlo Alberto Peru, odredio je nevesti i mladoženji odvojene spavaće sobe dok se turnir ne završi.

Na kraju, tu je bio pedesetogodišnji Egipćanin Omar Šarif, nominovan 1963. godine za Nagradu Akademije¹ za najbolju sporednu ulogu u filmu *Lorens od Arabije*, zvezda mnogih drugih filmova. Šarif je odličan igrač, iako nije klasa Garoca, Beladone i Forkea. Voli bridž i mnogo je učinio za njegovu popularizaciju. On je očigledno svetski čovek, elegantan, kulturni, izvanredno popularan među ženama. Šarif je igrao dva najzanimljivija meča svih vremena: ovaj u njujorškom Hiltonu za pet Lanča automobila i onaj u Londonu, 1970, protiv britanskih stručnjaka Džonatanu Kansina i Džeremiju Flinta. Ulog u meču, koji je snimljen za televiziju, bio je neverovatnih 2,40 dolara *za poen*. Meč je trajao užasnih osamdeset robera i Šarif je osvojio 18.000 dolara. Očigledno, iako je Šarif bio ‘slaba’ karika Lanča tima, bio je igrač prve klase. Štaviše, imao sam dodatni razlog da želim da ga pobedim; devojka do koje mi je stalo odlučila je da želi da raskine sa mnom kada se Omar pojavio i pridružio nam se za ručkom. Šarif je obećao da će mi to nadoknaditi. Smatrao sam da će osvajanje Lanča Beta Kupe automobila više nego da izjednači stvari. Šarif je sada koautor bridž rubrike Čarlsa Gorena² u listovima nacionalnog sindikata.³

¹Zvanično ime nagrade Oskar. *prim. Prevodioca*

²*Charles Goren*, 1901-91. Pisac, pedagog, igračka zvezda. Poznat širom sveta kao g. Bridž (*Mr. Bridge*). Najveće ime u istoriji bridža posle Elija Kalbertsona. *prim. Urednika*

³Nacionalni sindikati su velike medijske, pre svega novinske, korporacije koje okupljaju više desetina listova širom SAD. *prim. Prevodioca*

Edvard Vili, rukovodilac Fiata u Americi, izneo je na koktelu održanom veče uoči meča ono što su bez sumnje osećali članovi Lanča tima: “Voleo bih da vidim kako vi, momci, osvajate kola. Ali, mislim da ih nećemo deliti ovde po Njujorku.”

Meč je počeo u 4 sata popodne, 17. maja. Igrali smo u dva odvojena apartmana. Piter Vajksel i ja smo igrali protiv Pjetra Forkea i Omara Šarifa. Naši drugovi, Rubin i Granoveter, igrali su protiv Garoca i Beladone. Svaki par u meču je igrao šezdeset bordova (bord je podela). Deset bordova će se igrati 17. maja popodne, dvadeset iste noći i postupak će se ponoviti sledećeg dana.

Svega dvadesetak ljudi je imalo dopuštenje da u oba apartmana posmatra meč. Među njima su bili Fiatovi zvaničnici, razni novinski izveštači, zvaničnici Američke kontrakt bridž lige (ACBL) i par prijatelja igrača. Milionerka Li Du Pont je bila prisutna. Bila je Garocova prijateljica. Omara Šarifa je pratila predivna plavuša, što nam je odgovaralo. Ona nije doprinosila njegovoj koncentraciji, čini mi se, kao ni konjak koji je pio tokom jedne večernje seanse.

Malo ljudi je bilo u apartmanima, ali je dole jedna od balskih dvorana Hiltona bila pretrpana sa više od pet stotina gledalaca koji su tok meča pratili na Vju-Grafu. Vju-Graf je ogroman ekran, sličan filmskom platnu, koji omogućuje gotovo istovremenu simulaciju stvarnog odigravanja podele. Panel bridž stručnjaka, uključujući Alana Traskota iz *Njujork Tajmsa*, Edgara Kaplana, velikog igrača i urednika *Sveta Bridža* i Harolda Ogasta¹, predsednika preduzeća *Putujte s Gorenom*², komentarisala je za gledaoce u balskoj dvorani.

Lanča tim je izgledao kao tim. Bili su besprekorno odeveni u tamno plava odela, nosili su uske crvene kravate i svetlucave bele košulje. *Njujork Tajms* je veliku dužno opisao našu odeću kao ‘nemarnu i jeftinu’. Lanča tim je zračio pribranošću i samopouzdanjem i očigledno pokušavao da nas uplaši, da nas pobedi pre nego što je prva ruka odigrana. Tom Bakli, pišući za *Tajms*, rekao je da su izgledali “bogato i samopouzdanu poput onih tajanstvenih osoba koje igraju bakar u žetonima od 10.000 franaka u Kanu i Monte Karlu.”

Uprkos izgledu, pokazalo se da igrači Lanča tima nisu tako smireni i pribrani kako su želeli da verujemo. Fiat ih je bogato plaćao, verovali su da predstavljaju celu Italiju i poraz bi im zaista veoma teško pao. Alan Traskot je u *Tajmsu* ovako opisao šta se dešava:

¹Alan Truscott, r. 1925, izvršni urednik Bridž enciklopedije (*The Official Encyclopedia of Bridge*), treći na *Bermuda Boulu* 1962; *Edgar Kaplan*, 1925-97, jedan od najvećih američkih igrača i teoretičara, drugoplasirani na Olimpijadi 1968. i *Bermuda Boulu* 1967; *Harold Ogust*, 1916-78, američki reprezentativac na Olimpijadi 1960. i *Bermuda Boulu* 1957. *prim.Urednika*

²Velika kompanija koja organizuje krstarenja na kojima se igraju turniri, a čuveni igrači daju časove bridža. *prim.Prevedioca*

“...Opterećenje je bilo znatno... Plaćen mu je danak u samom prvom deljenju kada je izveden otvor preko reda. Istog momenta protivnik je pritekao u pomoć. ‘Da podelimo ponovo’, rekao je. I podelili su.”

“Ali, evo obrta u scenariju. Forke, osvajač 15 titula svetskog prvaka, bio je taj koji je nervozno otvorio preko reda. A Sontag, igrajući prvi put protiv najvećih igrača svih vremena, je bio onaj koji se odrekao kazne. Mogao je, naravno, da pozove Direktora koji bi primenio pravila: Šarifu bi bila zabranjena licitacija i, dodatno, moglo bi da dođe do kazni za atak.”

Par trenutaka kasnije otpratio sam Forkea do hladnjaka za vodu. “Jeste li uvek nervozni pre važnog meča?” Zaista sam želeo da znam.

“Da”, rekao je. “Uvek.”

To što sam dopustio da Forke i Šarif igraju novo deljenje donelo mi je nagradu *Sportista godine* Međunarodnog udruženja bridž štampe, ali moj gest nije proistekao iz velikodušnosti. Gotovo od trenutka kada sam počeo da igram bridž, 1962, divio sam se Italijanima. Kada je učenje igre postalo opsesija, nisam znao za veći cilj nego da zaslužim priliku da se takmičim protiv njih. Iskoristiti tehničku grešku ne bi dokazalo ništa, posebno meni samom. Moja tri timska druga su se složila.

Zadovoljavalo me je to što nas veliki Forke uzima dovoljno ozbiljno da se unervoziti. Potvrđivalo je ono što smo svi osećali: uprkos našoj mladosti i relativnom nedostatku iskustva, imamo zaista odlične šanse protiv Lanča tima.

Rubin, Granoveter, Vajksel i ja, kao tim, nikada nismo izgubili meč. Da bismo se kvalifikovali za susret sa Lanča timom, morali smo na turniru da pobedimo trideset pet najboljih timova Istoka.¹

Ron Rubin je igrao važne bridž turnire još kao tinejdžer. Bio je zavisnik od rešavanja problema, što je jedan od razloga što je postao istaknuti igrač bridža. Rubin bi bukvalno rešavao problem dok ga ne reši. Bio je izuzetno uporan, a njegova veština je, pored bridža, obuhvatala i druge igre kartama. Blekdžek je za Rubina bio lak, pa je redovno dobijao znatne sume novca u Las Vegasu, koristeći zamršen sistem brojanja karata. Dokazivao je da je svaka druga igra kartama prema bridžu samo dečja igra.

Met Granoveter, s dvadeset pet godina najmlađi član našeg tima, živio je od bridža kao profesionalac. Granoveter i Rubin, kada je o brzini reč, bili su verovatno najsporiji par u Americi, ali takođe i jedan od najuspešnijih. Razlog njihove spore igre bio je izuzetno složen licitacioni sistem (bio je to relejni sistem u kome jedan partner svojom licitacijom postavlja seriju pitanja, a drugi na njih odgovara) i gotovo fanatična želja za tačnošću. Koristeći relejni sistem, Rubin i Granoveter su jednom izlicitirali veliki slem i izveli zahtev za kontrakt pre nego što je mrtvac

¹ Autor misli na Istok Sjedinjenih Država. *prim. Prevodioca*

uopšte spustio karte! Izvođač – Granoveter – je naveo zapanjenim protivnicima gotovo svaku partnerovu kartu.

Piter Vajksel je bio moj redovni i omiljeni partner od 1973. Vajksel takođe nije bio vešt samo u bridžu. Bio je odličan košarkaš i teniser, uvek u prvorazrednoj fizičkoj kondiciji, a nedavno je ušao u polufinale međunarodnog bekgemon turnira. Vajksel je osvojio pet nacionalnih i jedno međunarodno prvenstvo u bridžu, kao i više od pedeset oblasnih i okružnih turnira. Prvi put kada smo Vajksel i ja igrali zajedno osvojili smo Nacionalno prvenstvo muških velemajestora¹ u Feniksu.

Ni ja nisam bio slaba tačka našeg tima. Osvojio sam četiri nacionalna prvenstva, dve međunarodne titule i više od četrdeset oblasnih i okružnih turnira. Zapravo, Vajksel i ja smo smatrani jačim od dva para koja se takmiče protiv Lanča tima.

Način obračuna meča protiv Lanča tima bio je veoma važan. “Postoje dva načina obračuna”, kaže priručnik ACBL. “1. Totalni poeni. Jednostavno, ali staromodno. Saberite pozitivne i negativne rezultate koje je vaš tim upisao za oba stola. Razlika je suma za koju je vaš tim dobio ili izgubio. Mana ovog metoda je što ishod meča lako mogu da odrede jedno ili dva deljenja, pogotovo ako su u pitanju slemovi. Bolji, ali komplikovaniji metod se koristi na ozbiljnim nadmetanjima: 2. Internacionalni meč poeni (IMP).”

IMP obračun je korišćen u našem meču protiv Lanča tima. Svaki sto je, naravno, igrao iste podele. Ako smo Vajksel i ja North–South u jednom deljenju, Granoveter i Rubin će da igraju sa kartama East–West za drugim stolom. Totalni poeni koje naš tim izgubi ili dobije u svakom deljenju se pretvaraju u IMP prema sledećoj tablici:

<u>TOTALNI POENI</u>	<u>IMP</u>	<u>TOTALNI POENI</u>	<u>IMP</u>	<u>TOTALNI POENI</u>	<u>IMP</u>
0 – 10	0	320 – 360	8	1300 – 1490	16
20 – 40	1	370 – 420	9	1500 – 1740	17
50 – 80	2	430 – 490	10	1750 – 1990	18
90 – 120	3	500 – 590	11	2000 – 2240	19
130 – 160	4	600 – 740	12	2250 – 2490	20
170 – 210	5	750 – 890	13	2500 – 2990	21
220 – 260	6	900 – 1090	14	3000 – 3490	22
270 – 310	7	1100 – 1290	15	3500 – 3990	23
				4000 +	24

Tako, ako Vajksel i ja imamo pozitivan skor od 100 igrajući kao North–South, a Granoveter i Rubin pozitivan skor od 200 igrajući kao East–West, naš tim ima ukupni pozitivan skor od 300 poena, što se pretvara u 7 IMP.

¹Kao i ranije u svojim prevodima, koristim izraz ‘velemajestor’ za prevod titule ‘Life Master’, najviše koja može da se osvoji i koja je sama podeljena u nekoliko kategorija. Ona postoji u Engleskoj, SAD i još nekim zemljama, a dodeljuje je i Svetska bridž federacija (WBF). *prim. Prevodioca*

Nakon Forkeovog otvora preko reda karte su promešane i ponovo podeljene. U sobi je vladala tišina i gledaoci su se primakli stolu. Bio sam uzbuđen.

Uzeo sam karte i pogledao preko stola Pitera Vajksela, obično igrača nenarušivog mira. Piter je slagao karte, vrlo skupe, sa natpisom *Lanča* na poledini, a ruke su mu drhtale. Znao sam šta doživljava. Poslednji mesec nisam mislio ni o čemu drugom osim o meču. Postao sam toliko zaokupljen očekivanom igrom protiv Lanča tima da sam imao problema sa jelom. Na kraju sam sa devojkom otputovao na sedmodnevni odmor na Floridu, ali nije pomoglo. Samo je meč za mene bio važan.

“Jedan karo”, rekao je Piter.

“Pas”, reče Omar Šarif.

“Jedan pik.” Glas mi je bio čvrst. Imao sam noćne more zamišljajući da me izdaje glas.

“Pas.” Bio je to Forke.

Vajksel: “Dva bez aduta.”

Šarif: “Pas.”

Sontag: “Tri bez aduta.”

Ostali su zatim pasirali.

“Šta znači dva bez aduta?” pitao me je Šarif pre početnog ataka. Prema pravilima kontrakt bridža igrači imaju pravo da znaju šta označava protivnička licitacija.

“Licit”, rekoh, “normalno pokazuje šest karata karo i petnaest ili šesnaest poena.”

Piter se namrši i ja posumnjah da nisam bio potpuno tačan sa Šarifom. Opisao sam *Presižn* sistem koji koristimo, ali Piter je, kao što svi veliki igrači ponekad čine, nadahnuto procenio svoju kartu i odstupio od *Presižn* sistema. Gotovo do kraja ovog deljenja nisam shvatio da sam zaveo Šarifa.

Nije bilo važno. Piter je naš zonski (ovo nije bio rober bridž, pa je par mogao da bude u zoni bilo kad) kontrakt tri bez aduta igrao majstorski i napravio ga, za skor plus 600. U drugom apartmanu Beladona je, sa Piterovim kartama, izveo ortodoksan rebid jedan bez aduta i Garoco je, sa mojim kartama, pasirao. Beladona je čak igrao bolje od Pitera, napravio je *četiri* bez aduta, ali su izlicitirali samo jedan. Ovo im je donelo skor od plus 180, što je oduzeto od 600 davalo 420 poena ili 9 IMP za nas.

Bio je to proročanski početak. To je bilo deljenje koje je ponovo deljeno zbog Forkeovog licita preko reda i naslov u *Njujork Tajmsu* je glasio: “Pravda trijumfuje”. Evo podele koja nam je donela vođstvo od 9 IMP:

<u>Sontag</u>	♠	AJ97												
	♥	K84												
	♦	9764												
	♣	96		<u>Forke</u>										
<u>Šarif</u>	♠	K63	<table border="1"><tr><td></td><td>N</td><td></td></tr><tr><td>W</td><td></td><td>E</td></tr><tr><td></td><td>S</td><td></td></tr></table>		N		W		E		S		♠	Q8542
	N													
W		E												
	S													
	♥	96		♥	Q732									
	♦	852		♦	KQ									
	♣	KQ1052		♣	83									
<u>Vajksel</u>	♠	10												
	♥	AJ105												
	♦	AJ103												
	♣	AJ74												

Na kraju prve popodnevne seanse odigrano je deset od šezdeset deljenja i vodili smo sa 9 IMP, zahvaljujući Piterovom nadahnutom i agresivnom licitu dva bez aduta, što je moj licit tri bez aduta učinilo automatskim.

Dva tima nisu izmenila ni reč posle prve seanse. Atmosfera je bila tmurna, gotovo ratna. Koliko god sam se divio Italijanima i njihovim dostignućima bez premca, morao sam da mislim o njima kao o neprijateljima. Stajali su mi na putu da zarađim mnogo novca; ako uspemo da održimo prednost, honorari koje ću moći da tražim za časove i igranje će dramatično da porastu. Ako izgubimo, jednostavno ćemo se pridružiti gotovo beskrajnoj listi onih koje su Italijani već porazili.

Popodnevna sednica završila se u 5:45, pa smo otišli u restoran *Kuća Čan*. Moji timski drugovi su poručili jelo. Ja se čak nisam ni zamario da naručim. Bilo mi je nemoguće da zadržim išta u sebi, što i nije bilo loše. Naučna je činjenica da nakon obilnog obroka krv, koja normalno pomaže čoveku da misli, služi varenju hrane. Igrači svetske klase tokom važnih takmičenja jedu što je manje moguće. Mnogi činioici tvore bridž šampiona, dobra fizička kondicija nije najmanje važna, ali bridž je pre svega *mentalna* igra, koja zahteva od osobe da jasno misli na raznim nivoima. Kao što je Šerlok Holms primetio, hrana i razmišljanje ne idu zajedno.

Na večeri nas je bilo osam. Osećao sam se vrlo dobro kada je jedan naš navijač, govoreći o Piteru Vajkselu i meni, rekao da su “SAD najzad pronašle par dobar koliko i Beladona i Garoco”.

Nismo se uobrazili. Takav luksuz bio bi luckast i, što je još gore, poguban. Ipak, bilo je nemoguće ne uzbuditi se. Posle jedne šestine meča vodili smo protiv igrača za koje nije bilo poređenja, protiv igrača nadmoćnih nad svima ostalima. I tako smo sedeli u *Kući Čan* i govorili jedan drugom da možemo ovako i dalje.

Posle nekog vremena izvinio sam se i otišao u šetnju. Želeo sam da budem sam i razmišljam o toj ludoj igri zbog koje sam bežao iz škole da bih je naučio. Tada je to bila zabava, izgovor za izbegavanje omraženih časova retorike, ali sada to više

Bila je ponoć kada su Rubin i Granoveter izlicitirali svoj veliki slem. Kao što sam spomenuo, obojica su bili vrlo spori igrači (Granoveteru je nedavno bilo zabranjeno da brani prvo mesto na važnom prvenstvu koje je osvojio, zbog svog puževskog tempa), pa smo Vajksel i ja za tu noć završili dosta pre njih i mogli smo da gledamo na Vju-Grafu kako odigravaju podelu. Mi smo već odigrali tu podelu, naravno, ali kao East–West, pa smo znali šta da očekujemo. U našem apartmanu Forke i Šarif su pogrešili i završili u šest karo ('ispravan' licit je bio sedam) i napravili ih. Šanse za uspeh kontrakta sedam karo su bile izvrsne, ali zbog raspodele 4–1 u boji pik, jedini način da Rubin i Granoveter naprave veliki slem bio je da vide karte svojih protivnika.

Publika u balskoj dvorani mogla je da vidi karte na Vju-Grafu i bila je svesna da je sedam karo bukvalno neizvodljivo. Ovi gledaoci su navijali za Amerikance – mnogi od njih su bili igrači i prečesto su videli kako Italijani ponižavaju bridž reprezentaciju njihove zemlje – i bilo je uzdaha kada su Rubin i Granoveter rekli veliki slem. Pali su i razlika je bila zapanjujućih 25 IMP. Da su napravili – a procenti su bili na njihovoj strani – dobili bismo 11 IMP. Umesto toga *izgubili* smo 14.

Bio sam umoran i zabrinut. Prosto nismo imali sreće, ali toga se niko neće sećati. Otišao sam sa svojom devojkom Kejti u *P. J. Klark* – koji izgleda kao i svaki drugi bar, osim što je uvek prepun i što je hrana sjajna – gde smo pili pivo i jeli Jaja Benedikt. Kejti mi je rekla da će nam se sreća promeniti, da je pred nama još ceo dan takmičenja. Nisam mogao zaista da joj poverujem. Imali smo priliku o kojoj sanjaju svi ozbiljni igrači, a nije nam išlo.

Otišli smo na dugu vožnju, sve do kraja Long Ajlendskog autoputa, a zatim smo se odvezli na Long Bič da posmatramo izlazak sunca. Bilo je 7 sati ujutru kada sam se srušio u krevet. Odseo sam kod roditelja, svojih najodanijih navijača, u Kvinsu.

Sledećeg dana Amerikanci su se doterali u svoje najbolje krpice. Bilo je moguće da su naši besprekorno doterani protivnici prvog dana stekli psihološku prednost. Takođe, da nije bilo Forkeove greške u prvom deljenju, mogli smo da poverujemo da Lanča tim uopšte nema nerve.

“Loša sreća juče, Alane”, rekao mi je Forke. “*Buona fortuna*¹ danas.”

Američki parovi se nisu menjali u drugoj popodnevnoj sednici, ali Lanča tim je sproveo izmene. Garoco je sada igrao sa Forkeom. Oba apartmana su bila prepuna kibicera.

Forke i Garoco su, igrajući kao North–South protiv Pitera i mene, u samoj prvoj podeli izlicitirali kontrakt šest pikova, koji je imao samo 45 odsto šansi za uspeh. Da naprave kontrakt trebao im je ne samo uspešan impas, nego i povoljna adutska raspodela. Ležalo im je i jedno i drugo.

¹ Ital: Dobra sreća. *prim. Prevodioca*

Vratio sam se za sto i pogledao Pitera. Oči su mu plamtele odlučnošću. Soba je bila vrlo tiha. “Pas”, izgovorio je Garoco, žureći da nastavi s igrom, ne želeći da prekine ubrzanje koje je stekao njegov tim.

Usledila je naša licitacija do čvrstog kontrakta četiri pika u zoni. Protiv većine igrača lako bismo ga napravili, ali igrali smo protiv Forkea i Garoca, a njihova odbrana je bila briljantna. U prvom štihi Garoco je atakirao ispod asa u boji sa strane, smela igra i najbolja koju je mogao da nađe. Svaki put kada su on i Forke bili na ataku tokom ovog deljenja, vraćali su tu boju.

Početnike uče da nikada protivnicima ne daju seču i škartanje. Ovde su mi to Forke i Garoco dali dva puta, slabeći moje adutsko držanje do tog stepena da sam na kraju morao da pogodim položaj dame karo.

Obično igram veoma brzo. U ovom slučaju trebalo mi je punih deset minuta za razmišljanje. *Morao* sam da pogodim. Ako ne pogodim, mala šansa koju smo još uvek imali za oporavak bi se istopila. U drugom apartmanu Lanča tim je lako napravio četiri pika. Rubin i Granoveter nisu uspostavili senzacionalnu odbranu koju su otkrili Forke i Garoco. Evo šeme te kritične podele:

Strana 14

East–West u zoni. Licitacija:

West	North	East	South
	pass	1NT	pass
2♦	pass	3♦	pass
3♠	pass	4♠	all pass

Piterov otvor jedan bez aduta pokazivao je 13 do 15 onerskih poena i balansirano karto. Moje dva karo je govorilo da sam zainteresovan za manšu. Piterovo tri karo je negiralo petokaratnog majora (herc ili pik) i garantovalo petokaratnu boju karo. Tri pika je pokazivalo da imam pet karata pik i tražilo od Pitera da izlicitira manšu u piku ako ima tri karte pik, ili da licitira tri bez aduta ako ima samo dve.

Garoco je maštovito atakirao dvojku herc. Forke je uzeo kraljem i vratio četvorku herc, koju je Garoco uzeo asom. Ne želeći da otvori drugu boju, Garoco je nastavio hercom, koji sam posekao na stolu odbacujući tref iz ruke. Zatim sam ušao u ruku asom tref i pokušao adutski impas koji nije ležao. Forke je uzeo štih i vratio ponovo herc, druga seča i škartanje koje su mi dali u ovoj podeli, što sam morao da posečem u ruci. Odigrao sam adut do asa, karo do kralja i izvukao poslednjeg aduta. Igrajući iz ruke, ovo je bila pozicija u kojoj sam se našao:

	<u>Garoco</u>	♠	—		
		♥	—		
		♦	Q98		
		♣	Q	<u>sto</u>	
<u>Sontag</u>	♠	7	N W E S	♠	—
	♥	—		♥	—
	♦	J		♦	A105
	♣	107		♣	K
	<u>Forke</u>	♠	—		
		♥	—		
		♦	7		
		♣	J84		

Morao sam da uzmem preostala četiri štihla da napravim kontrakt. Odigrao sam puba karo. Garoco je, u svom normalnom tempu, odigrao mali karo. Sada sam bio na raskrsnici. Ili da pustim puba karo, igrajući da je dama kod Garoca, ili da uzmem asom karo na stolu i posečem peticu u ruci poslednjim pikom. Ako se odlučim za ovo poslednje, trebalo mi je da dama karo padne na peticu, omogućujući mi da se vratim na sto kraljem tref i izvučem desetku karo. Dvourumio sam se deset minuta i odlučio da ne igram tako. Umesto toga, pustio sam puba, igrajući da je dama kod Garoca. Zbog Garocovog neobičnog početnog ataka i kasnije odbrane, smatrao sam da mu nije privlačno da igra trefa, označavajući tako, prema mom razmišljanju, dužinu u karou. Na moje veliko olakšanje, bio sam u pravu.

Lanča tim je lako napravio četiri pika u drugom apartmanu. Početni atak je bio karo, što je izvođačev posao učinilo dečjom igrom. Nismo osvojili nijedan IMP u ovoj podeli, ali nismo, što je mnogo važnije, ni izgubili. Nadao sam se da smo zaustavili ubrzanje Lanča tima. Mislio sam da je ovo naročito težak udarac za njih, u svetlu zbunjujuće odbrane koju su Garoco i Forke odigrali protiv nas.

Meč se polako okretao u našu korist. Sa svakim deljenjem bio sam sve optimističniji. U trećem popodnevnom deljenju osvojili smo 4 IMP. U četvrtom smo uzeli 3. Vođstvo Lanča tima smanjilo se sa 39 na 32 IMP. Naša igra nije bila spektakularna, ali mogao sam zaista da *osetim* kako dobijamo, stičemo brzinu, borimo se.

Osvojili smo 6 IMP u petom deljenju. Vođstvo je smanjeno na 26. Počeo sam da mislim o njima kao o starima i umornima. Mi smo bili mladi, snažni i u naletu. Mi smo bili budućnost. Tada sam se šutnuo i prisetio se ko su oni.

Niko nije osvojio poene u šestom deljenju. U sedmom smo pokupili 2 i vođstvo je bilo 24. Dopalo mi se osmo deljenje! Evo licitacije:

FORKE: Jedan pik.

SONTAG: Tri trefa (slabi overkol u skoku).

GAROCO: Tri pika.

VAJKSEL: Četiri trefa.

FORKE: Četiri pika.

SONTAG: Pet trefova (kraj licitacije).

Ušao sam u pet trefova smatrajući da je to jeftina žrtva protiv njihove zonske manše četiri pika, za koju sam mislio da je imaju. Nisu mogli da naprave četiri pika. Zapravo, dvostruko sam pogrešio. Mi smo napravili pet trefova!

To je vredelo 11 IMP i njihovo vođstvo se smanjilo na 13. Bacio sam pogled preko ramena na Eda Vilija. Izgledao je zapanjeno. Sada je bio red na Lanča tim da ustane od stola i odšeta do prozora.

Morao sam da se borim da zadržim adrenalin. Adrenalin može da pomogne fudbaleru, povećavajući njegovu snagu, ali on ograničava koncentraciju i stoga je beskoristan za bridž stolom.

Nijedan IMP nije osvojen u devetom deljenju. Mi smo uzeli 2 IMP u poslednjoj podeli, kada je Beladona pao dva puta kontrakt tri pika, a Piter i ja isti kontrakt pali samo jednom.

Druga popodnevna sednica je završena. Gubili smo sa 11 IMP razlike i čekalo nas je još dvadeset deljenja.

“Odlično ste igrali”, rekao je Benito Garoco.

“Budite blagi prema nama večeras”, odgovorio sam.

“Ne. Vi ste ti koji treba da budu blagi.”

Otišli smo u japanski restoran na Vest Sajdu i ponovo nismo mogli da jedemo. Ja sam uspeo da progutam nešto suvih algi. Volim sake, japansko vino od pirinča, ali se nisam usudio da popijem ni malo. Obećao sam sebi proslavu ako pobedimo.

Mom optimizmu nije pomogla svađa u restoranu između Pitera i njegove žene Nensi. Nensi Vajksel, odličan igrač bridža i možda najbolji ženski igrač bekgemona na svetu, bila je neigrajući kapiten našeg tima. Trenutak koji su njih dvoje izabrali za domaću prepirku bio je izuzetno nepogodan i dao sam sve od sebe da se isključim i usredsredim na ono što nas čeka te večeri.

Očekivao sam da ćemo Piter i ja biti prikazivani na Vju-Gafu protiv Beladone i Garoca. To bi odgovaralo Piteru – voleo je da nastupa pred gomilom – ali je buka ometala moju koncentraciju, koja je najvažnija osobina koju igrač bridža mora da poseduje. Prve večeri mi smo odlučivali koji par će da igra protiv koga. Druge večeri izbor je bio njihov. Mislio sam da će Garoco, koji je prve večeri pobesneo zbog spore igre Rubina i Granovetera (u jednom trenutku zahtevao je da Direktor preduzme nešto povodom toga), insistirati da igra protiv Pitera i mene. Ovo bi imalo još smisla: Lanča tim, sa mnogo ugleda na kocki, želeo bi da postavi svoj jači par protiv našeg jačeg.

Publike u balskoj dvorani, koja je pratila Vju-Graf, bilo je još više nego prve večeri. U sali se samo stajalo. Dva gornja apartmana su bila prepuna, pa sam morao da se provlačim porebarke do svog mesta.

Neka od najvećih imena svetskog bridža bila su u Hiltonu. Sem Stejmen¹, tvorac najpopularnije i u svetu široko korišćene bridž konvencije, bio je prisutan. Tu je bio i veliki Al Rot², borac, perfekcionista, možda najrudriji živi teoretičar bridža. Rot je, okružen obožavaocima, objašnjavao jedan od svojih bridž pronalazaka, negativnu kontru. Došao je i Si Si Vej³, prebogati kineski brodski magnat i tvorac *Presižn klab* licitacionog sistema, sa svojom suprugom Ketu, živahnom i šarmantnom ženom. Mnogi ljudi nisu došli prve večeri, verujući da imamo male šanse, ali vest da zaostajemo za samo 11 IMP pre završne sednice brzo ih je dovela. Ima privlačnosti u tome da ste prisutni kada postoji šansa da veliki šampioni izgube.

Li Du Pont je bila jedna od onih koji su pratili sve sednice. Bila je u apartmanu da bodri svog prijatelja Garoca.

Bio sam u pravu smatrajući da će Lanča tim da postavi Beladonu i Garoca protiv Pitera i mene. Garoco, obično tako otmen i kontinentalan, bio je tmuran i bez os-

¹Samuel Stayman, 1909-93. Svetski šampion 1950, 51. i 53. godine i drugoplasirani na Olimpijadi 1964. I pored velikih igračkih uspeha, istorija će ga prvenstveno zapamtiti kao jednog od najvećih teoretičara bridža. *prim. Urednika*

²Alvin Roth, r. 1914. Poznati teoretičar i pedagog. Drugoplasirani na Olimpijadi 1968. *prim. Urednika*

³Charles C. Wei, 1914-87. Veliki promotor i teoretičar bridža. O njemu, njegovoj ženi Ketu i njegovom najznačajnijem delu, *Precision Club* sistemu, govoriće se opširnije dalje u tekstu. *prim. Urednika*

meha. Medvedu podoban Beladona je režao; sedeo je pogrbljen i buljio u jednu tačku na stolu, a njegova široka ramena kao da su se širila.

Znao sam da je pred nama najvažnije bridž veče naših života i za momenat sam bio besan na Pitera što se upustio u svađu sa ženom. Lanča tim, bio sam ubeđen, nije trošio energiju na takve poduhvate. Beladona je verovatno postigao svoje trenutno stanje svesti – koje je izgledalo kao čista mržnja prema Piteru i meni – tako što je grgotao žilete.

Zazvonio je telefon. Pomoćnik Direktora turnira je zvao odozdo da nam kaže da je Vju-Graf oprema spremna i da odmah treba da počnemo sa igrom.

Posle prve dve podele vođstvo Lanča tima od 11 IMP bilo je nepromenjeno. U drugom deljenju Piter i ja smo izlicitirali šest bez aduta – trebalo nam je samo da uspe impas karo – i pali jednom, ali rezultat je ostao isti jer su Forke i Šarif izlicitirali istih šest bez aduta i pali takođe jednom.

U trećem deljenju uzeli smo 10 IMP! Piter i ja smo napravili četiri herca u deljenju čija je licitacija tekla ovako:

West	North	East	South
<u>Garoco</u>	<u>Vajksel</u>	<u>Beladona</u>	<u>Sontag</u>
pass	pass	pass	1♥
pass	3♥	pass	4♥
all pass			

U drugom apartmanu, licitacija iste podele je išla ovako:

West	North	East	South
<u>Rubin</u>	<u>Forke</u>	<u>Granoveter</u>	<u>Šarif</u>
pass	pass	pass	1♥
2♦	3♦	Dble	4♥
all pass			

Oba tima su izlicitirala četiri herca, ali Piter i ja smo napravili kontrakt, dok su Forke i Šarif pali jednom. Da se shvati zašto smo bili uspešni pomoći će dijagram:

če sa neverovatnim kada se zna da su tri protivnika bili članovi Plavog tima. Rubin i Granoveter su bili pravi heroji tokom tih poslednjih sedam deljenja.

Evo šta se desilo: Beladona i Garoco su izlicitirali mali slem u piku koji gotovo da nije imao šanse za uspeh i pali jednom (13 IMP za nas – Lanča tim vodi sa 9); Forke i Šarif agresivno ulaze u tri bez aduta i padaju jednom (5 IMP za nas – Lanča tim vodi sa 4); Beladona i Garoco licitiraju tri karo umesto tri bez aduta (10 IMP za nas – *mi* vodimo sa 6); Piter i ja pravimo tri herca, Rubin i Granoveter na suprotnoj liniji prave tri pika (7 IMP za nas – vodimo sa 13); na kraju, Rubin i Granoveter licitiraju optimističan mali slem u trefu i prave ga (12 IMP za nas – *mi pobeđujemo* za 25).

Nisam bio potpuno siguran da ćemo da pobedimo do preposlednje podele. Tada je Beladona udario svojom masivnom šakom po stolu i uputio ubilački pogled u mom pravcu, pogled gotovo kraljevski u svom besu. Bio je tako *nenaviknut* da gubi. Pa, baš šteta, mislio sam, ali kako je to bilo pre dvadeset godina kada si ti potukao nekog drugog Beladonu?

Lanča tim nam je toplo čestitao po završetku meča. Nas četiri Amerikanca, Garoco, Forke i Li Du Pont smo zajedno popili piće u baru *Hiltona*. Beladona i Šarif nam se nisu pridružili. Ipak, nekih mesec dana kasnije, na večeri povodom dodele nagrada, Šarif je napravio šalu kako je postao “Lančin distributer broj 1 u Sjedinjenim Državama.”

Posle par pića u hotelu odveo sam Kejti do *Alfija* na odrezak i dobro vino. Bilo je predivno. Zatim smo otišli u diskoteku.

“Nešto nije u redu”, dirala me Kejti. “Šta je?”

“Ne mogu da smislim”, rekoh, “kako podeliti pet automobila na četiri čoveka.”